

REJENING MAGAS

September 1942

Nr. 7

26. Aargang

SKOVMANDSBOGEN

DET DANSKE SPEJDERKORPS
1942

Faas paa Depotet — Pris Kr. 1.50

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Brevpapir
Maanedblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Montergade 2. Telefon *Central 10493

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lordag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidso.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a, København K.
Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Montergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Den lille Spejderbog

med

Søspejder-Tillæg

faaes paa Depotet

Pris Kr. 2.00

Spejdernes Magasin

September 1942

Nr. 7

26. Aargang

Rask

BRONZEKORSET FOR LIVREDNING

Spejder Knud Andersen, 10. Aarhus Trop, har reddet en lille Pige fra Druknedoden. Knud opholdt sig i Silkeborg hos sine Bedsteforældre for at komme sig efter en Blindtarmsoperation. Han sad ved Vinduet og saa ud over Remstrup Aa, da han lagde Mærke til, at en lille Pige sad ved

Daad

get ud i Baad og morede sig med at lade Baaden »vippe« ude paa Midten af Søen. Men pludselig sank Baaden under de to Drenges Skrig. Leif og Sven Erik løb straks ned til Søen. Leif kom først og sprang straks i og svømmede, stærkt hæmmet af Vandplanter og det Mudder, han havde faaet i Øjnene ved Udspringet, ud mod Baaden. Den en af Drengene kun-

Sv. E. Kirkebjerg

Knud Andersen

Leif Larsen

Aakanten og tog Strømper og Sko af. Pludselig fik hun Overbalance og faldt i Vandet. I lange Spring tog Knud nu Trapperne og for ned til Vandet, hvor han fik fat i en Kano, med hvilken han sejlede ud og fik bjerget den lille Pige, hvorefter han bar hende hjem til hendes Forældre.

Knud har for sin raske Daad faaet *Bronzekorset for Livredning*.

SØLVKORSET FOR LIVREDNING

er tildelt Spejderne Leif Larsen og Sv. E. Kirkebjerg fra Sct. Jacobs Trop, København. Paa den lille Sø paa »Storedam« var et Par Dreng ta-

de imidlertid selv svømme ind, men den anden var helt vild af Angst, og da Leif naaede ud til ham, kaster han sig over ham og trykker ham ned under Overfladen. Paa Grund af Vandplanter og Mudder kan Leif ikke faa Drengen væk fra sig og komme op til Overfladen igen. Men saa sprang Sven Erik ud, og i Lobet af et halvt Minut naaede han derud og fik Drengen fjernet fra Leifs Hoved. Det skyldtes dels Sven Eriks resolute Optræden og Leifs Evne til at holde sig længe under Vandet, at en frygtelig Ulykke ikke skete.

Ved fælles Hjælp fik de to Spejdere derefter den vildt sprællende Dreng ind til Land.

BADEN-POWELL SAGDE:

»Det er let nok at være Spejder i Solskinsvejr«, da det ved den store Jamboree i England i 1929 regnede de fleste af Lejrens Dage. Og han mente naturligvis, at daarlige Vejr gav de dygtigste Spejdere Lejlighed til at vise, at de kunde klare sig i al Slags Vejr.

Med den Sommer, vi har haft i Aar, er der jo nok adskillige af jer, som har haft Mulighed for at vise, hvad I duede til i en Lejr.

MEN DET ER IKKE ALENE

i en Lejr, at Spejdere viser, at de er Situationen voksen. Paa Siden lige før denne kan I læse om tre Spejdere, som paa anden Maade har slaet fast, at Spejderkorpset ikke er en Legeforening, men et Korps, hvor man lære at være vaagen og modig — og rede til at handle hurtigt, naar det kræves. Det er ikke faa Spejdere, der i Tidens Løb har gjort sig fortjent til Korpsets fineste Udmærkelser, Bronze- og Sølvkorset for Livredning.

DET ER SJÆLDENT,

at man ser Spejdere i stor Parademarch. Men Folk ved, at vi eksisterer, og ved en Del om, hvilke Krav Spejderne stiller til sig selv. Derfor kommer der mange Henvendelser til Spejderne om at hjælpe i disse Aar, der paa saa mange Maader er vanskelige for vort Land og for det danske Folk. Og som Spejdere er vi rede til at hjælpe, hvor vi kan; den store Kampagne for at samle Skildfrugt er nu inde, og Spejdere over hele Landet vil ogsaa i Aar være paa Pletten, naar der kaldes, og samle af »Sommerens Grøde til Vinterens Føde« for dem, der selv har vanskeligt ved at skaffe sig det fornødne.

»SPEJDERNES HJÆLPEKORPS«

er en Gren af Spejdernes Arbejde, som de særlige Forhold i Verden har gjort nødvendig. Fra jeres egen By og fra de Beretninger, der af og til har været bragt i »Spejdernes Magasin«, (læs om Helsingør Spejderne i dette Nummer), er I sikkert blevet klar over, at man regner

med Spejdernes Hjælp, fordi de er godt trænet paa mange Omraader.

Tag **Beredskabsmærket!** Hver Spejder over 16 Aar bør bære dette Mærke paa sit Bryst som Tegn paa, at han véd, at disse Tider kræver noget særligt af os Spejdere. Og de, der i Sommerens Løb er fyldt 16 Aar, bør snarest se at melde sig til »Spejdernes Hjælpekorps« for i paa-kommende Tilfælde at kunne hjælpe med i Arbejdet for Civilbefolkningens Beskyttelse.

1. KLASSES SPEJDERE

De fleste Spejdere, som har været 2. Klasses Spejder i et Par Aar, kan med nogle Maaneders skarp Træning uddanne sig til 1. Klasses Spejdere og blive lige saa dygtige som de gamle Pionerer indenfor Spejderbevægelsen. 1. Klasses Proven kræves af enhver, som skal aflægge Skovmandsprøven, og er saaledes et Led i den Træning, der gør en Spejder til en all-round Fri-luftsmand, for hvem Terrænsport, Færden i ukendte Egne, anstrengende Vandringer og Lejrspor under alle Former er en Lyst og Glæde.

Vi skal have mange 1. Klasses Spejdere i Aar. Lad os vide, naar nogen fra jeres Trop har taget Proven, saa at Spejderens og Troppens Navn kan offentliggøres her i Bladet.

SKOVMANDSBOGEN

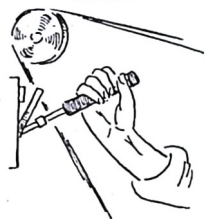
er udkommet. Den er paa 221 Sider og koster kun 1,50 Kr. Det er en Bog, som alle Skovmænd snarest bør skaffe sig, for den indeholder en Mængde om det Stof, der kræves til Skovmandsprøven. Her er samlet en Mængde om Pionerarbejder, Jagttagelse og Sansetræning, Planlæg-gelse af Lejr, Bueskydning, Woodcraft, Vejledning i Skovmandsturen og meget andet.

Den er fortrinlig fortalt og vil gøre sit til, at de Skovmænd, der rykker op som Rovere, er fuldbefarne som Spejdere.

on Holm

Han er en første Klasses Spejder

Det kan man sige om mange af jer; men nu er det paa Tide, at der bliver mange flere, der tager I Klassesproven. Ganske vist er det den rigtige Spejdernaand, der har størst Betydning for os; men det er ikke nok med Lysten til at hjælpe andre og at klare sig selv. I maa ogsaa kunne gøre det, og det lærer I ved at tage Spejderprøverne. Spejderproven maa I tage for overhovedet at blive Spejdere, og II Kl. Proven tager enhver Spejder med lidt Agtelse for sig selv paa kort Tid; men saa er det ogsaa Slut med Energien for manges Vedkommende. Det bliver til nogle Duelighedstegn og Væbnersnoren, og saa lægger man sig til Hvil paa Laurbærene. Laurbærblade kan være godt nok til Sylte, men en Spejder skal ikke smykke sig med dem! For det er vel ikke Uvidenhed, der er Grunden til, at man taler med stor Ærbødighed om I Kl. Proven. Tag »Prøver og Duelighedstegn« frem og læs Fordringerne. I Kl. Proven omfatter alt det, der virkelig er noget ved! Sæt dig saa hen og ærg dig gul og grøn over det, du ikke har lært, eller — og det er meget bedre — tag et Tag i Nakken paa dig selv og sig: I Løbet af det næste halve Aar vil jeg være I Kl. Spejder!

Kan du Generalstabens Kort ud og ind? Kan du bruge dem i Terrænet? Er du bange for at gaa en Mil gennem Mark og Skov om Natten? Kan du lave din egen Mad? Kan du Svømning og Livredning? Kan du klare dig selv i Naturen i et Døgn uden Moders Madpakke og samtidig gaa 30 km?

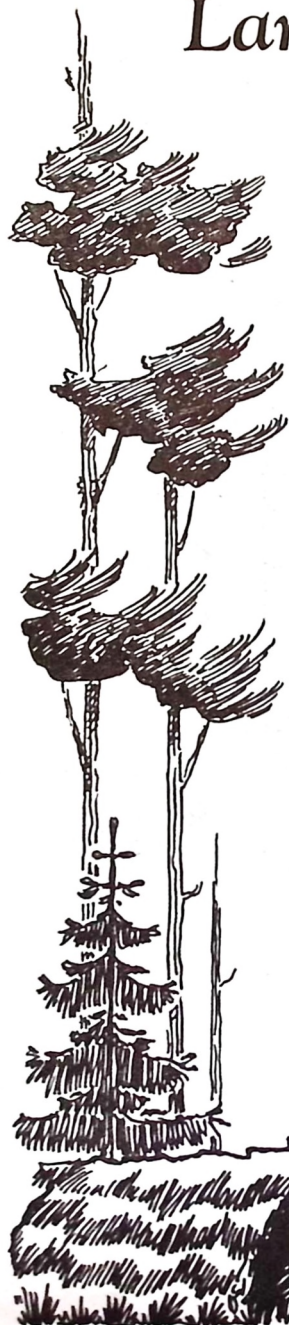
Ellers er der noget at tage fat paa. I de følgende Numre af Spejdernes Magasin kommer en Artikelserie, som vil hjælpe dig paa Gled, og der kommer hver Maaned en Liste over nye I Kl. Spejdere ligesom Æreslisten over Ridderne. Gør den saa lang, at Sp. Mag. maa udvide Sideantallet.

*Vi har mange første Klasses Spejdere,
men vi vil have mange flere I Kl. Spejdere!*

Svend Ranvig.

Landspatrulje-Turnering

Alle Patruljeførere for de Patruljer, der havde tilkæmpet sig Ret til at deltage i Landspatrulje-Turneringen, fik sendt en »Skinde«, som Tegningen paa næste Side viser. Paa Skindet var Lejrens Plads opgivet: det var »Skjoldnæsholm« paa Sjælland, beliggende mellem Roskilde og Ringsted, og som ejes af Godsejer Bruun de Neergaard.

Patruljerne havde trænet flittigt i Sommerferien, al Udrustning var parat og pakket, og nogle herlige Dage forrestod.

Det har derfor skabt Sorg mange Steder, da Korpset telegrafisk maatte aflyse Turneringen.

Den uhyggelige Sygdom, Børnelammelse, tvang os der til, og vi turde ikke sætte os op mod Myndighedernes Hensstillinger. Det blev forsøgt i sidste Øjeblik, om Søndagen at henlægge Turneringen til et andet Sted, men vi stødte der paa samme Sygdom.

Skulde Aflysnings-Telegrammerne naa ud tids nok til at hindre Patruljernes Afrejse, var Søndag Aften sidste Frist, og nye Undersøgelser om Lejrpladser kunde derfor ikke naaes.

Ja, det var endog saa sent, at en Del af Dommerne var undervejs, men vi fik Statsbanerne til at lade meddele i Højttalerne paa Fredericia og Nyborg Station, at Turneringen var aflyst.

Som Spejdere maa vi ogsaa lære at tage Skuffelserne og at fløjte en kvik Melodi i Stedet for at flæbe, naar noget gaar os imod, men det har nok været vanskeligt at finde en kvik Melodi, da Telegram-

1. Tønder: Den finere Tovværkskunst

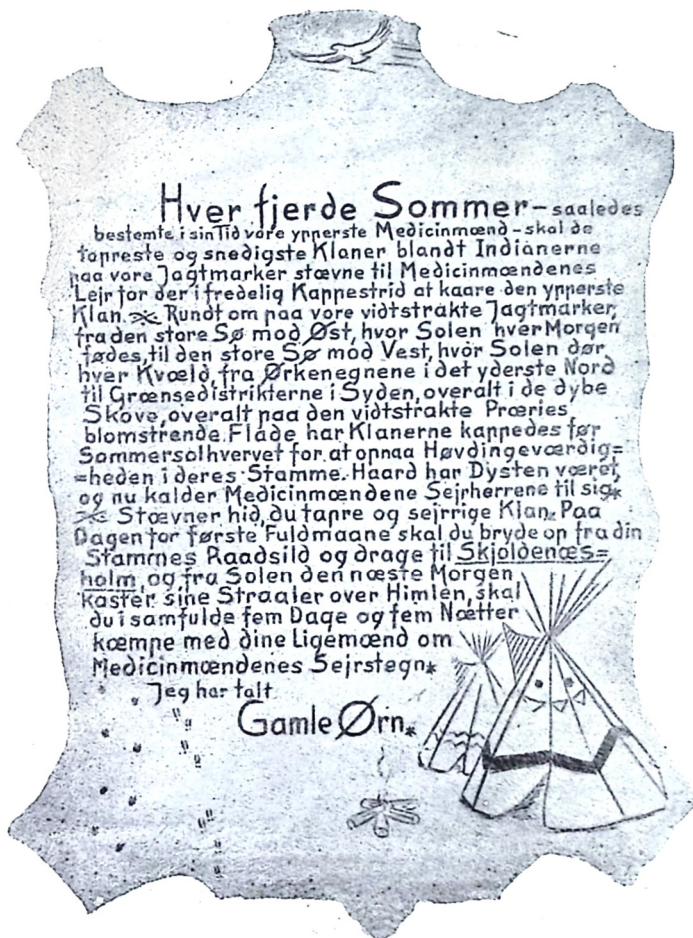

1. Tønder: Due stegt paa Spid

met kom. — Nørre- og Midtjyske Division lavede en hurtig Turnering i Rold Skov mellem disse to Divisioners Lands-Turnerings Patruljer. Jens Hvass, der er Skovrider i Rold Skov, ledede Turneringen, som varede en Week-end, og fik det Resultat, at »Bjørnene«, Jens Bangs Trop, Aalborg, blev Nr. 1 og Patruljen fra 1. Aarhus Nr. 2.

Alle de Patruljer, som havde erhvervet sig Ret til at være med i Lands-Patrulje - Turneringen, vil faa en Standerplade tilsendt til at fæste paa Patruljestanderen, saa at fremtidige Medlemmer af Patruljen kan vide, at der var engang, hvor Patruljen var udtaget som Divisionens bedste.

Og saa vil vi alle haabe, at den næste Lands-Turnering maa kunne gennemføres.

Skovmandsbogen er udkommet

Køb den — Læs den

PRIS KR. 1.50

FAAS PAA DEPOTET

Spejdernes Hjelpe-Korps overtager hele Meldetjenesten under Luftværnet

Efter afsluttende Øvelser overdrages Ordonnanskorpset
til Luftværnschefen

I den sidste Maanedes Tid har et stort Antal Spejdere gennemgaaet en omfattende Uddannelse som Ordonnanser under Luftværnet. Uddannelsen har været forestaaet af Politifuldmægtigene Smith og Sandholt, og i Fredags var man naaet saa vidt, at Korpset kunde præsenteres i Virksomhed for Tjenestegrenscheferne.

Det skete ved en regulær Luftværnsøvelse med alle Meldetelefoner bemandet og med Cheferne i Kommandocentralen. Helsingør var udsat for et Angreb. Meldingerne strømmede ind til Centralen, Cheferne overvejede og granskede, traf Foranstaltninger og sendte Ordre ud. Det hele gik rask fra Haanden og alt klappede som det skulde. Luftværnschefen, Politimester Winken, udtalte efter Øvelsen, at alle Meldinger var gaaet godt, rigtigt og hurtigt igennem og var løvrigt meget tilfreds med Spejdernes Indsats.

Ved en lille Sammenkomst i Morgen Aften i Luftværnsforeningens Lokaler paa Trækbanen bliver Ordonnanskorpset endeligt afleveret til

Luftværnet, og Spejderne faar overrakt deres Tjenestebeviser.

Ved denne Lejlighed vil bl. a. Politimesteren, Borgmesteren og Dansk Luftværnsforenings Formand komme til Stede.

At hele Meldetjenesten nu bliver overdraget Spejdernes Hjelpekorps er en smuk Anerkendelse af de unge Menneskers Indsats i dette Arbejde, der tidligere har været varetaget af CB-Betjente. Efter den sidste store Luftværnsøvelse her i Byen blev Ledelsen imidlertid klar over, at Meldetjenesten ikke fungerede saa godt som den skulde, med Undtagelse af de Grene, hvor der allerede sad Spejdere ved Telefonerne. Resultatet blev saa, at man anmodede Luftværnsforeningen om at rekvirere Spejdere til Luftværnets forskellige Tjenestegrene, og nu er samtlige disses Telefoner altsaa bemandede med Spejdere, der giver Møde i Tilfælde af Luftalarm. Foruden Telefonordonnanser raader Tjenestegrene over flere og flere Spejdere, der fungerer som Cykleordonnanser.

Tag
Beredskabs-
mærket

Bliv
Beredskabs
Spejder

Den, der vil være med i Legen,

maa ogsaa have noget af Stegen! En lille Hudafskrabning betyder ikke noget. Hovedsagen er, at man straks forbinder Skrammen omhyggeligt med Hansaplast, saa den er beskyttet mod Forurening og faar Ro til at læges. Hansaplast er en Ekspresforbinding, der genialt forener Virkningen af det sterile Gazebind, Kompresset og Hæfteplasteret - uundværlig for enhver moderne Sportsmand.

Hansaplast Ekspresforbinding

H 426

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 7

SEPTEMBER

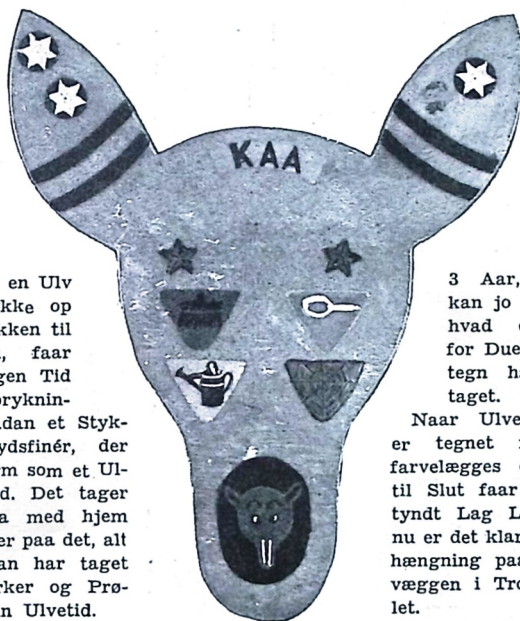
1942

Lyt her, oh Ulve,

Det Billede, I ser her, forestiller et Ulvehoved. Og nu skal jeg fortælle jer lidt om, hvorfor det er lavet.

I min Flok har vi den Skik,

de. Om Ulvens Ører ligger to gule Striber, som viser, at han var Bandefører. Ulvens Øjne er 1ste og 2den Stjerne. Stjernerne paa Ørerne viser, at han var Ulv i

at naa en Ulv skal rykke op fra Flokken til Troppen, faar han nogen Tid før Oprykningen saadan et Stykke Krydsfinér, der har Form som et Ulvehoved. Det tager han saa med hjem og tegner paa det, alt hvad han har taget af Mærker og Prover i sin Ulvetid.

Se nu bare paa Ulvehovedet her: »Kaa« var Ulvens Navn, og Navnet staar paa blaa Bund, for Kaa var i blaa Ban-

3 Aar, og I kan jo selv se, hvad det er for Duelighedstegn han har taget.

Naar Ulvehovedet er tegnet færdigt, farvelægges det, og til Slut faar det et tyndt Lag Lak. Og nu er det klar til Op-hængning paa Ulv-væggen i Tropslokalet.

I skulde tale med jeres Flokfører, om det ikke ogsaa var en Idé for jeres Flok.

Striz.

Fra Sommerens Lejre

Morgen med den daglige Vask ved Stranden.
Frokost, hvor de mange »Klemmer« sættes til
Livs, og

Aftenen omkring Baalet, hvor der synges og
fortælles og opføres smaa Skuespil.

Jo, vist var det en god Lejr, selv om Vejret
ikke var straalende.

Ved et »Aarhusløb« for Ulvene i Aarhus var der en Konkurrence i Bykendskab. De kendte Bygninger skulde sættes rigtigt paa Kortet over Aarhus.

ROBIN HOOD OG HANS MÆND

gm.

6. Hønsene, der forsvandt.

En Mils Vej fra Thorskøbing midt i nogle øde Marker laa en forfalden Hytte med utæt Tag og knuste Ruder. Den blev aldrig kaldt andet end Knaldhytten. Her levede den fattige Daglejer, Lasse Nissen med sin udslidte Kone og syv smaa Børn, hvoraf den ældste, Kalle, kun var 10 Aar; han var en herlig Gut, fuld af Galtvestreger og højt Humor. Tynd og ranglet og altid kulsort af Snavs. Hans Tøj hang i Laser, men hvad gjorde det. Selvom Kalle langt fra altid gik møt i Seng, syntes han Livet var dejligt.

»Robin Hood og hans Mænd« var paa deres Udflugter ofte kommet forbi den usle Hytte og var derfor efterhaanden kommet i Lag med Kalle og var blevet mægtig gode Venner med ham, saa nu skete det ofte, at Kalle strejfede om med »Robin Hood og hans Mænd«, og ogsaa han var vældig glad for Købstadsdrenge.

Bekendtskabet førte med sig, at Robin Hood og de andre ikke kunde undgaa at lægge Mærke til, at det ikke stod godt til i Hytten. De saa, at Kalle atild havde en glubende Appetit, og de saa ogsaa, at Lasses Far meget tit var beruset, og at Lasses Mor gik omkring og saa ulykkelig ud. Det pinte dem at se Kalle og hans smaa Søskende saaledes lide Nød, og de prøvede at finde paa en Udvej.

Ikke langt fra »Knaldhytten« laa et Gods med det stolte Navn »Ørneborg«; Staldene var fyldte med Køer og Heste, og til Godset horte et stort Hønseri med Høns i hundredvis, som daglig lagde mange Æg.

Paa Godset var en Dag stor Opstand. Man havde lagt Mærke til, at der var gaet Svind i Hønsbestand; næsten hver Uge forsvandt der et Par Høns, og ofte manglede der Æg i Rederne. Det maatte der sættes en Stopper for. Godsejeren mente, det maatte være nogle af hans Folk, der stjal fra ham, og snart mistænkte alle hinanden for Tyveri. Det gik endda saa vidt, at nogle af Folkene paa Godset sagde deres Plads op, fordi de folte sig uskyldig mistænkt.

En Nat holdt Forvalteren paa Godset og Fødermesteren Vagt; de havde anbragt sig i det flotte og moderne Hønseshus om Aftenen, da det begyndte at blive mørkt, men der skete ikke

noget lige med det samme. Alt var saa stille og fredeligt, at de to Vagtposter begyndte at smaasove. Klokken 12 Midnat, just som Taarnuret havde slaaet sine drønende Timeslag, begyndte Lænkehunden at hyle saa vedholdende, at de slumrende Vagter kom til Bevidsthed. De mærkede, at der opstod Uro blandt de sovende Høns paa Pindene — nogle begyndte at kagle. Da saa de et mærkeligt Syn: to hvide Skikkelser stoppede en Høne i en Pose med Lynets Hast og forsvandt skyndsomst. De tapre Vagter, der begge var lidt naive, blev lammede af Skræk — Spøgelse turde de ikke sætte sig op imod. Derfor fik de Lov at løbe uden at blive antastede.

Det var et Par blege Vagtposter, der næste Dag aflagde Rapport overfor Godsejeren. Han skammede dem godt ud, fordi de i vore Dage lod sig forskrække af et Par hvidklædte Spøgelse, og besluttede sig til næste Gang selv at holde Vagt.

Næste Dag vankede der kogt Høne i »Knaldhytten« — det saa Landposten, der kom med en Postoprævning, som ikke blev betalt. Han fortalte paa hele sin Rute, at nu gik det bedre i »Knaldhytten«, for nu vankede der kogt Høne hos den fattige Familie, og Nyhederne undgik naturligvis heller ikke Godsejerens Opmærksomhed — han spidsede Øren. Nu kunde han nok forstaa, hvor hans dyrebare Fjerkræ blev af. Det gjaldt kun om at skaffe Beviser. Derfor overtog han selv Vagten sammen med sin voksne Søn i Hønseriet. Aften efter Aften i en hel Uge spildte han sin Nattesøvn paa en ked-sommelig Vagttjeneste, uden at der skete det mindste. Han var lige ved at opgive det hele, da der endelig den syvende Nat — Natten til Søndag — skete noget igen. Henad Midnat begyndte Godsets Lænkehund at hyle, og lidt efter begyndte Hønsene at skræppe op. Godsejeren og Sønnen er med eet lysvaagne og anspændte. Godsejeren tager Revolveren frem. Hen mod Rækken af Høns nærmer sig to hvidklædte »Spøgelse«. Godsejeren hæver Revolveren og raaber med myndig Stemme: Hænderne op! De to Skikkelser standser og rækker bævende Armene i Vejret. »Smid de hvide Lagner!« kommanderer Godsejeren. Tøvende frigror de to sig

for deres Dækkener, og til Godsejerens store Forbløffelse ser han for sig to Drengene i 11-Aars Alderen, og Drengene, som Godsejeren ikke kendte, var Robin Hood og »lille John«.

Godsejeren var en haard og stejl Mand uden særlig Forstand paa Børn, derfor greb han brutalt de to Drengene og førte dem over paa Godset, hvor han laasede dem inde i en Stue. Saa alarmerede han Politiet fra Thorskøbing, der ankom en halv Time efter i Bil. Efter at Godsejeren havde afgivet en Forklaring, blev de to Drengene kørt til Politistationen i Thorskøbing, hvor de efter et kort Forhør blev fængslede.

Uden for Godset havde Robin og lille John haft en Vagt staaende; han kunde ikke forstaa, hvor de to Hønsrovere blev af, indtil han saa Politibilen komme og derefter køre bort igen — saa cyklede han i en Fart tilbage til Hulen, hvor Robin Hood og hans Mænd skulde tilbringe Week-end'en, og fortalte de andre om Oplevelsen. Nu var gode Raad dyre. Det kunde blive en slem Historie for dem alle.

Hønsetyveriet var ikke gjort som nogen egentlig Forbrydelse. Deres Forbillede — den ægte Robin Hood — havde altid haft den Leveregel at tage fra de rige og give til de fattige, og da alle Drengene havde haft en grænseløs Medlidenhed med de arme Folk i »Knaldhytten«, syntes de godt, at den stenrige Godsejer kunde undvære et Par af sine mange Høns til de sultende Mennesker med de smaa forsømte Børn. De havde slet ikke tænkt paa, at en Fremgangsmaade, som maaske var nogenlunde god Moral i Middelalderen, ikke passede i vor Tid.

De var klar over, at der var kun en, der kunde hjælpe dem — Pastor Fugl. Derfor kørte Drengene midt om Natten over til ham og fik ham vækket. Pastor Fugl var ikke saa henrykt ved at blive vækket midt om Natten, men da han saa, hvem det var, blev han snart klar over, at der maatte være noget særligt paa Færde.

Da Drengene havde fortalt ham, hvad der var sket, kunde Præsten jo nok se, at det saa ikke godt ud for Drengene; han bebrejdede dem, hvad de havde gjort, og mest, at de slet ikke havde fortalt ham om den nødstedte Familie, som han

dog havde haft Mulighed for at hjælpe. Saa tog han sin Cykle og kørte ind til Politistationen, hvor han fik fat i Politiasistenten, hvem han gav en Forklaring paa, hvordan det hele hang sammen med Hønsetyveriet.

Assistenten kunde ikke lade være at more sig over, hvorledes Drengene havde søgt at klare Situationen for den fattige Familie, og gav efter Samtalen med Pastor Fugl de forskrækkede Drengene i Fængslet deres Frihed igen efter endog at have lovet dem ikke at fortælle Forældrene noget om det skete. Han regnede med, at naar Pastor Fugl sagde god for Gutterne, kun-

de han godt tillade sig dette. Saa kørte Drengene lettet til deres Lejrplads og fortsatte deres ubehageligt afbrudte Weekend.

Næste Dag satte Pastor Fugl sig i Forbindelse med Godsejeren og fortalte ham alt om Drengene og Familien i »Knaldhytten«.

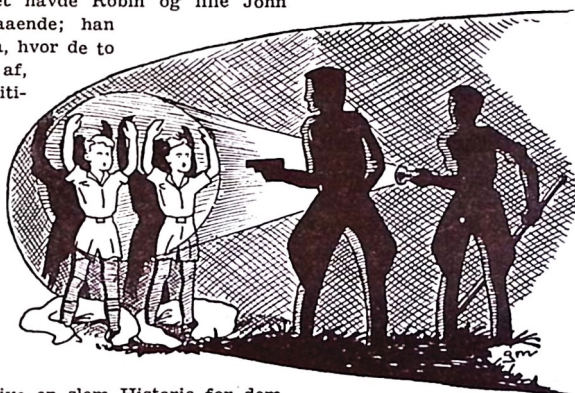
Godsejeren lod sig formilde af

Præsten og tilgav Tyveriet og gav endda Afkald paa nogen Erstatning. Han talte med sin Kone om Sagen, og hun, som var et kærligt Menneske, fik overtalt sin Mand til at tage sig af den fattige Familie. Allerede samme Dag tog han over til »Knaldhytten« og snakkede med Daglejeren, og de blev enige om, at Nissen skulde være Forvalter for Hønseriet paa Godset, medens hans Kone skulde hjælpe til i Køkkenet.

Familien Nissen var lykkelige over, at Heldet saa rigeligt var kommet til dem. At Hønsene, som Drengene var kommet til dem med, var stjålet hos Godsejeren, anede de intet om, de havde regnet med, at Drengene havde dem med hjemmefra. Og det altsammen kunde de takke Drengene for — og Pastor Fugl — uden ham var det hele vist ikke endt saa lykkeligt, thi man kan nu engang ikke paatage sig selv at være Skæbningen, der fordeler denne Verdens Rigdomme, saaledes at ingen faar mere end andre.

Dette indprentede Pastor Fugl Drengene, og mindede dem om, at de ikke helt skulde leve sig ind i Tidsaanden fra den rigtige Robin Hood, men stadig skulde huske, at de levede i 1942.

Peter Tini.

Skovmandspatruljens Kendetegn

Naar en Spejder rykker op i Skovmandspatruljen, faar han Ret til at bære Skovmandstegnet, der er Skovmandspatruljens Kendemærke.

Det er en Selvfølge, at Skovmanden selv fremstiller sit Patruljemærke, der bæres paa venstre Ærme, lige under Skuldersonnen.

Kun Skovmandspatruljens Medlemmer har Ret til at bære dette Mærke, og to Former er tilladt, enten et Lædermærke eller et Filtmærke, men det skal naturligvis være ens indenfor samme Patrulje.

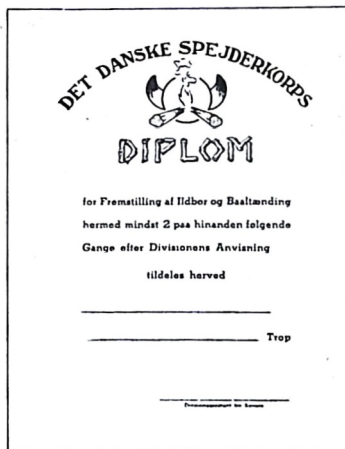
Lædermærket er en cirkelrund Læderskive, 6 cm i Diameter, hvorpaa det nedenfor viste Skovmandssymbol er indebrændt eller tegnet, eventuelt malet i Farver som angivet under Lædermærket.

Filtmærket bestaar af et cirkelrundt hvidt Felt, 3½ cm i Diameter, med to Horn, der udføres i blaåt.

Nyt om Prøven til

Ildboring

Det har i nogle Tilfælde vist sig vanskeligt at fremskaffe Lædersnører egnede til Brug ved Ildboring.

Kridtsnor eller anden god Sejlgarnssnøre kan imidlertid udmærket anvendes. For at undgaa for stærkt Slid paa en saadan Snøre, er det praktisk at have Hjælpere, der trækker Snøren, og det kan derfor indtil videre godkendes, at Skovmænd og Rovere ved Proveaflæggelsen til Ildborsdiplomet benytter sig af Hjælpere.

De øvrige Regler, f. Eks. at Skovmanden selv skal fremstille Ildboret, er naturligvis uforandrede.

Det første Ildborediplom blev udstedt i Midtjyske Division. Send Meddelelse til Spejderens Magasin, naar Diplom er taget, saa vil Navnene blive offentliggjort her i Bladet.

Skovmandsbogen

er udkommet og faas paa Depotet til 1.50 Krone

Blandt Indianere og Hvide i de vilde Bjerge

Den svenske Spejderchef Greve Folke Bernadotte af Wisborg, fortæller om sin Rejse til Amerika for nogle Aar siden.

Jeg sluttede min forrige Artikel om den spændende Rodeo med at fortælle om *bucketing horse riding*. Jeg vil nu fortælle om nogle andre af de Forlystelser, der var at se.

Der var noget, der kaldtes *calf roping*. Det gaar ud paa, at Rytteren i en Haandevending skal kaste en Kvie og binde dens Ben sammen. Det er en Øvelse, der har stor praktisk Betydning, fordi det er netop den Fremgangsmaade, der anvendes, naar Ungkvæget skal mærkes, for at man ved Slagtningen kan se, hvem der ejer de enkelte Dyr.

Paa et givet Signal aabnes en Laage i en Indhegning; Dyret farer ud. Rytteren holder parat med sin Lasso i højre Haand og forsøger nu at kaste Lassoen ned om Dyrets Ben, saa den falder. Saa snart det er lykkedes, springer Rytteren af Sadlen. Hesten er dresseret til at holde Lassoen saa stram, at Kvien ikke naar at rejse sig, før Manden naar hen til den. Saa tager han et almindeligt Knobreb frem og binder Dyrets Ben sammen, hvorefter han giver Signal, at han er færdig.

Der kræves Behændighed og et sikkert Øje til at udføre dette Kast, og det er ogsaa nødvendigt, at Hesten er godt trænet op, at den forstaar at samarbej-

de med sin Herre. En Cowboy kan opnaa en fantastisk Dygtighed i denne Sport. Den bedste Rytter brugte, om jeg husker ret, kun 21 Sekunder til at kaste Kvien. Tiden regnes fra Kvien springer ud af Indhegningen, og til den ligger bundet.

Saa saa vi en anden dramatisk Konkurrence, der hedder *bull dogging*. Her gælder det om at kaste en Tyr; Rytteren sidder ligesom før parat, naar Tyren slippes ud, men nu maa han ikke bruge Lassoen. Han galopperer efter Tyren, og i fuld Fart springer han af og griber fat i Tyrens Horn. Med et pludseligt Ryk tvinger han den i Knæ og vælter den om paa Siden. Der skal baade Mod og Mandskræfter til for at gøre det, og mange Gange saa man Rytter og Tyr kæmpe et Par Minutter, før det lykkedes. Nogen praktisk

Spejderchefen som
Sortefodsindianerne's
Æres-høvding
Ema-do-yena.

Betydning som den forrige Konkurrence har denne ikke, men det kan ikke nægtes, at det er et Nummer, der river Tilskuerne med.

Men jeg skulde ogsaa fortælle om mit Møde med Indianerne. En af Hovedgrundene til vor Rejse til Rocky Mountains var jo at træffe Indianerne, eftersom den gamle fornemme Sortefods-Stamme havde udtrykt Ønske om at udnævne mig til Stammens Æreshovding og forære mig en Indianerdragt og et Par af deres Tipi'er.

En smuk men trykkende varm Formiddag begav vi os paa Vej til Stammens Boplads, som laa ved en Gruppe skyggefulde Træer ved Brededen af en Aa, der snoede sig ud over Prærien.

En Mængde Indianere var samlet, da vi ankom. Vi blev modtaget af Hovdingen »Gule Nyre«, der samtidig var en af Stammens Medicinmænd. Der skulde foregaa to Højtideligheder. Først skulde jeg optages i Stammen, og derefter skulde Tipi'erne indvies og overdrages mig.

Jeg blev iført den pragtfulde Hovdingedragt af Antilopeskind og en imponerende Hovedbeklædning af Ørnefjer. Saa førtes jeg ind i det ene Telt, hvor Indianerne sad forsamlet om deres Hovding, og blev bragt til Sæde paa en mospolstret Forhøjning. Nu begyndte Indianerne med enstonig Stemme at messe deres Bønner til taktfaste Slag paa Tamtam-Trommer. Min Kone, der allerede for flere Aar siden var blevet optaget blandt Sortefodsindianerne, blev malet i Ansigtet med Stammens hellige røde Farve, som Indianerne fremstiller af det røde Pulver, de faar ved at gnide »Bøffelsten« mod hinanden. Bøflerne jagedes i fordums Tid paa den Maade, at man drev dem ud mod Randen af en Afgrund, hvor de i deres vilde Flugt styrtede ned og brækkede Halsen. Derefter steg man ned i Dybet og udskar Kød; Knoglerne blev liggende og er i Aarhundredernes Løb langsomt blevet forstenet. Bøflen er jo fra ældgammel Tid et helligt Dyr blandt Indianerne, og dens forstenede Knogler regnes den Dag i Dag for at være hellige.

Da min Kone paa den Maade var indviet til den forestaaende Ceremoni, blev jeg ogsaa malet med røde Streger paa Panden, Kinderne og Hagen; saa læste Medicinmanden igen en Del Bønner og tildelte mig som Æreshovding Navnet *Imadoyena*, og Hovdingen overrakte mig en Slags Medicintaske indeholdende nogle Bøffelsten og hellige Planter, idet han udtalte Ønsket om, at denne Gave vilde bringe mig Lykke og Held. Det hele foregik naturligvis paa indiansk, som jeg jo ikke forstaar et Ord af, men en af Indianerkvinderne virkede som Tolk og gengav Hovedindholdet af, hvad der blev sagt, saa vi i hvert Fald forstod, hvad Ceremonierne gik ud paa.

Straks derefter foregik den højtidelige Overdragelse af de to Tipi'er, en Ceremoni, der tog meget lang Tid og hovedsagelig bestod af lange enstonige indianske Sange og Fremsigelse af Bønner. Det gik ud paa, at Teltene skulde blive lykkebringende for den nye Ejer og for alle dem, der i Aarenes Lob skulde tage dem i Besiddelse. Jeg haaber, at det maa slaa til; det er Mening, at de skal bruges, naar vi engang igen kan holde Korpslejr i Sverige. Højtideligheden sluttede med, at vi tog nogle Drag af en Fredspibe som Tegn paa de Venskabsbaand, der nu var knyttet mellem Indianerne og mig. I kan tænke jer, at det var helt rart at komme fra det lumre og tilrøgede Telt ud i fri Luft, selvom Solen brændte ubarmhertigt over den uendelige Prærie.

Bagefter havde vi arrangeret et Festmaaltid for Indianerne for at vise vor Taknemlighed, et Maaltid, saadan som Indianerne vilde synes om det; for os selv derimod var det egentlig ikke nogen Nydelse. Det bestod af stegt, meget sejt Hestekød, som det virkelig krævede Overvindelse at svælge, men Indianerne lod til at finde det en stor Nydelse, og mætte og tilfredse samledes man udenfor til Dans. Det var hverken Swing eller Jazz; jeg svingede en gammel Indianerkvinde til Tonerne af Marakas og Tamtam.

Under Resten af vort Ophold paa de Kanter havde vi flere Gange Lejlighed til at være sammen med vore nye Venner, og jo bedre vi lærte dem at kende, des mere lærte vi at sætte Pris paa deres gode Egenskaber. Naar man en Gang er blevet Ven med Indianerne, varer Venskabet hele Livet.

To Indianere i Spejderalderen.

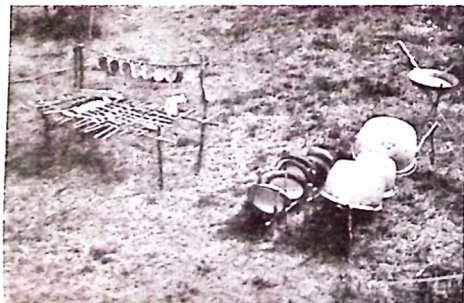
KORPSET RUNDT!

NB. Beretningerne maa være korte og skal ikke være »Aarsberetninger«. Send og nogle Linier, naar der er sket noget særligt i Troppen.

Klntekongens Trop, Store-Hedinge,

har i Dagene 5.—19. Juli været paa Sommer-tur. Efter en Parade ved Spejderhytten, hvor Tropsraadsformanden talte til Troppen, cyklede vi til København, hvor vi overnattede i Stak-hjælmen paa Hvidegaard ved Fortunen.

Mandag Aften overværede vi »Elverhøj« (»Elverhøj« foregaar bl. a. i Stevns Herred, hvor Troppen har hjemme) paa Friluftsteatret. Tirsdag cyklede vi gennem Dyrehaven og Jægersborg Hegn til Vedbæk og videre ad Strandvejen til Helsingør. I Humlebæk besøgte vi et Potte-magerværksted. Hen mod Aften naaede vi vor Lejrplads ved Gurreso. Onsdag gik med Indretning af Lejren. Og saa begyndte Udflugterne. Vi besøgte bl. a. Kronborg, Mariakirken med Karmeliterklostret samt Sct. Olai Kirke i Helsingør. Søndag havde vi en Travetur rundt om Gurreso og saa her Slotsruinen. Mandag besaa vi Esrum Kloster med »Broder Rus' Kælder«, og saa startede vi paa et spændende Patuljeløb gennem Gribskov til Hillerød, hvor vi overnatte-de i Kulsvierhytten, altsaa Chr. IV's Tropshytte — for vi saa ogsaa en rigtig Kulsvierhytte i Gribskov.

1. Rønne Trop. Lejrarbejder.

1. Rønne Trop.

Det er længe siden, man har hørt fra Spej-derne paa Bornholm, men vi kan denne Gang bringe et Par Billeder fra Foraarets Turnering mellem de bornholmske Troppe. De synes at for-staa deres Sager derovre.

1. Hornsyld Trop

har i Juni fejret 10 Aars Jubilæum. Den star-tede i 1932 med 10 Spejdere og tæller nu 83 Spejdere og Ulve i Trop og Flok. Jubilæet fej-redes en Week-end, hvor Spejdere fra Horsens, Odder og Østbirk deltog i et Orienteringsløb, hvor Hornsyld blev Nr. 2.

Søndag Aften var der stor Fest i Braaskov Forsamlingshus, hvor der opførtes Sketches. Midtjyske Divisionschef, Borges Andersen, talte, og endvidere talte Troppens første Fører, Børge Naur, og nuværende Fører, Ole Yding.

Fra den 11.—18. Juli havde vi vor aarlige Sommerlejr, der i Aar gik Fyn rundt. Paa den ca. 400 km lange Tur havde vi ialt 63 Punkte-ringer, hvoraf Tropsføreren laa inde med Re-korden, ialt 19 Punkteringer. Vi passerede Mid-delfart, Assens, Faaborg, Svendborg, Nyborg, Kerteminde, Odense og Bogen og fik de fleste Slotte og Sevärdigheder at se. Vi havde fint Vejr til hele Turen og fik mange gode Indtryk af Fyn.

Tirsdag den 28. Juli havde vi vor Faneindviel-

Skovduerne, 1. Rønne Trop.

se. Højtideligheden indledtes med Uddeling af 30 Korpsmærker til nye Spejere, som lige havde bestaaet Spejderproven. Af Talere havde vi Tropsraadsformanden, som talte for Flaget og Kongen, Tropskassereren, som talte for Danmark og tilsidst Tropsføreren, som talte for Trop og Flok. Efter Indvielsen gik vi i Procession med Fane i Spidsen til Braaskov.

Gaaet 100 km.

3 Spejdere fra 1. Taastrup Trop har i Sommer gaaet 100 km i Løbet af 24 Timer. Det er Spejderne:

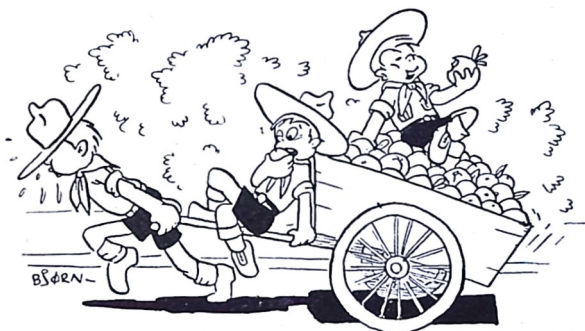
Hakon Johansen, 16 Aar,

Knud Krøyer, 19 Aar,

Frank Wæver, 16 Aar.

En ganske god Spadseretur, som der hører stærke Ben og god Træning til.

Paa'en, Paa'en, Paa'en igen nu kommer vi med Æbler hjem!

I »gamle Dage« gik Drengene paa Rov i andre Folks Haver for at fylde deres egne Lommer.

Spejderne gaar ogsaa paa »Æblerov«, men for at fylde Marmeladeglas, hvis Indhold kan glæde andre.

DEN IDEELLE SPEJDERLAMPE

Køb DAIMON

Køb Kvalitet

Briller

»Silva«

Kompasser

fagkyndig Betjening

Største Udvalg

Preislers

optisk Institut

Købmagergade 13 . C. 4599

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

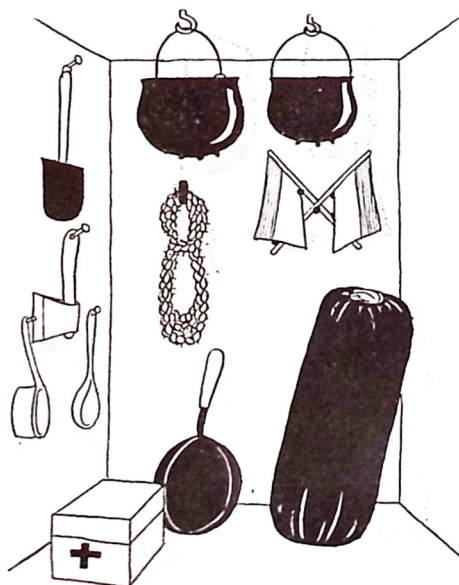
du maa selv om det -
OPBEVARING AF MATERIEL
EFTER FERIE -

IKKE SAADAN!

MEN
SAADANI

MAANEDENS Ridderspejdere

Arne Eg Larsen, PF, 1. Glamsbjerg Trop.
Georg Højbjerg Pedersen PF, 1. Herning Trop.
Kaj Gørtz, PF, 1. Herning Trop.
Poul Helm, PF, Falkonertroppen.
Verner Michelsen, PF, Falkonertroppen.
Mogens Hammeris, PF, Falkonertroppen.
Erik Hemmert, PF, Falkonertroppen.

Læg Mærke til, at der er 4, fire, fra een Trop.
Der arbejdes sikkert dygtigt med Prøver og
Duelighedstegn i den Trop, og Patruljeførerne
gaar i Spidsen.

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Allerbedst
TOM's

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

Lodning

Som enhver Søspejder ved, kaldes den Operation, der består i at maale Vanddybden: at lodde. Loddet giver i Forbindelse med Søkortet en ganske udmærket Vejledning om, hvor man er henne, særlig i usigtbart Vejr. Man kan næsten sige, at ingen Pladsbestemmelse er fuldstændig, hvis den ikke er ledsaget af et Lodskud.

Her i Skibet gaar det meget let, vi har Ekkolod. En Sender i Bunden af Skibet udsender en Lydbølge ned gennem Vandet. Naar Lydbølgen rammer Havbunden, kastes den tilbage ligesom et Ekko. I det Øjeblik, Ekkoet rammer Skibsbunden, paavirker det en Modtager, der sidder dér. Jo dybere Vand, der er, des længere Tid gaar der, fra Lydbølgen udsendes, til Ekkoet modtages. Apparatet maaler denne Tid, og Dybden læses direkte af paa en Skala, hvor der hver hver Brøkdæl af et Sekund kommer et lille rødt Glimt ud for det Tal, der angiver Vanddybden.

I nogle Skibe har man det endnu finere: dér aflægges Dybden automatisk i Kurveform, paa samme Maade som Lufttrykket tegnes i Kurve i en Barograf.

Har man imidlertid ikke Ekkolod, der koster en Bagatel af nogle Tusinde Kroner, kan man paa store Vanddybder klare sig med et Dybdelod. I Princippet består det af et u-formet Rør med Bøjningen opad. Den ene Gren er lukket, den anden aaben. Sænkes et saadant Rør ned i Søen, stiger Vandet i den aabne Gren, idet Luftten inde i U-Røret presses sammen, jo mere des dybere Apparatet sænkes. Nu er det jo saadan, at 1 Atmosfæres Tryk svarer til 760 mm Kviksølvstøje eller ca. 10 m Vandstøje. Kan du saa forstaa, at i 10 m's Dybde findes der et Tryk paa 2 Atmosfærer? Og at den indeklemte Luft presses sammen til sit halve Rumfang? D.v.s. lige op til Bøjningen i U-Røret. Sænkes Apparatet til 11 m, løber der lidt Vand over Bøjningen ned i U-Rørets lukkede Gren. Sænker vi det yderligere, løber mere Vand over. Mængden af det Vand, der løber over, er et Maal for, hvor dybt Apparatet har været nedsænket. U-Røret er af Glas, og paa en Skala er afsat Dybden i Meter, der læses af ved Overfladen af den Vandmængde, der er løbet over.

Har man ikke noget Dybdelod, der vel kan faas for nogle faa Hundrede Kroner, maa man klare sig med Haandloddet. Det gjorde Naviga-

tørerne for Tusinder af Aar siden, og det er den Dag i Dag et af de vigtigste Navigationsinstrumenter.

Haandloddet er beskrevet i den lille Spejderbog, men der et og andet at tilføje vedrørende dets Brug.

Naar man skal hive Loddet, staar man paa et passende Sted ved Skibssiden, f. Eks. ved Vantet. Front mod Borde. Fødderne godt adskilt og i Spænd, saa de ikke kan skride. Loddeseelen, hvis Trampe f. Eks. staar fast i Vantet, skal anbringes ikke ved Bæltstedet, som mange tror, men lidt under, saa man faktisk staar med vandret Overkrop frit svævende ude over Bølgen den blaa.

Lodlinen skal være forsynet med en Ters saa langt fra Loddet, at naar man svinger Loddet med Tersen i Haanden, gaar Loddet vel fri af Vandet.

Lodlinen skal være afmærket i Meter. Kontrolér den ved Lejlighed, men i vaad Tilstand, og flyt eventuelt Mærkerne, saa de passer. Mærkerne er indspildsede Stjerner med Knob saaledes:

1 m, 6 m, 11 m osv. 1 Knob
2 m, 7 m, 12 m osv. 2 Knob
3 m, 8 m, 13 m osv. 3 Knob
4 m, 9 m, 14 m osv. 2×2 Knob
5 m, 15 m, 25 m osv. Øje
10 m rød Klud
20 m Læderlap
30 m hvid Klud
40 m Læderlap
50 m blaa Klud.

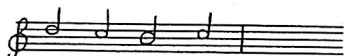
Nu skal du til at hive Loddet, f. Eks. om Styrbord. Du stiller dig paa Plads, gør Tampen af Lodlinen fast ombord, skyder nogle Bugter op i venstre Haand og fatter Tersen i højre Haand. Saa er du klar og kan begynde at svinge. Loddet skal svinges frem og tilbage i et Plan parallelt med Diametralplanet. Højre Arm og Lodlinen skal stadig være strakt i Forlængelse af hinanden. Overkroppen svinger med, Centrum i Loddets Cirkel er Loddeseelen, og du ser hele Tiden paa Loddet. Svingene bliver større og større. Til sidst bestemmer du, at nu er det godt, nu kommer det! Næste Gang Loddet svinger ned og

frem, lader du det fortsætte i en Cirkel frem — op — agterud — ned — frem, og i det psykologiske Øjeblik slipper du!

Det lyder saa let. Det er det ogsaa, naar man kan det. Men indtil du har lært det, tror jeg nok, din Tropsfører fjerner Tilskuerne, for at du ikke skal faa alt for mange Mord paa din Samvittighed.

Hvis nu Loddet er hevet rigtigt, rammer det Vandet i en ikke for stejl Vinkel et godt Stykke forude. Du strækker venstre Arm forud og lader Loddet tage de Bugter, det vil, men ikke mere end højst nødvendigt. Saa begynder du at hive rask hjem, for Lodlinen skal være lodret og tot, naar du passerer hen over det Sted, hvor Loddet ramte Havbunden. Er der Slæk paa, duer Lodskuddet ikke, og du synger »Intet Lodskud!« Ellers bemærker du Vanddybden efter Lodlinens Mærker, og idet du begynder at hive hjem for at gøre klar til næste Lodskud, synger du ud.

Der er to Melodier. Den første er for hele Meter:

Fi — re Me — ter!
In — tet Lod — skud!

For at man ikke skal tage Fejl af, hvad du synger, har man vedtaget følgende Udtaler: e—en, to—o, tre—e, fi—re, fe—em, sek—se, sy—yv, ot—te, naj—ne, tal—je Meter. Den anden Melodi er for halve Meter:

Fi — re Me — ter og en halv!
Ty — ve Me — ter in — gen Bund!

Selvfølgelig maa du ogsaa kunne hive Loddet med venstre Haand, naar du skal hive paa Bagbords Side. Er man inde paa et vanskelig Sted, er det rart at have to Lodhivere, en paa hver Side. Og saa gælder det om at hive i Takt, saa ikke begge synger ud samtidig. To samtidige Lodskud paa f. Eks. 4 Meter har ikke nær saa stor Interesse som et paa 4 Meter og et lidt senere paa 3 Meter. Her gælder det, at det, vi skal have frem, er Vekselsang.

Niels Brammer.

Vi sælger nye og brugte

Telte
Rygsække
Meiser
Tværsække
Cykletasker

og mange andre
Udrustningsgenstande

Telte i alle Størrelser
og Modeller fra.. **Kr. 15.00**
Rygsække..... » **1.50**
Meiser » **16.00**
Tværsække ... » **1.50**
Cykletasker... » **5.85**

Angaaende Uniformer har vi disse paa Lager i alle Størrelser, saavel brugte som nye.

Det Danske Spejderkorps Depot

Skindergade 26, København K.